

Đẹp Thay Trên Đồi Núi Bước Chân Người Công BốƠn Cứu Độ!

(Hành trình tiến đến ơn gọi Linh Mục của một nhân viên thiện nguyện người Pháp)

Tôi tên Alban Fouché nhân viên thiện nguyện tại **Đài Loan** từ một năm rưỡi nay. Trước đây không có dấu hiệu gì khiến tôi tưởng tượng có ngày sẽ trở thành nhân viên thiện nguyện rồi thỉnh sinh **Hội Thừa Sai Paris MEP!**

Trước khi lên đường thi hành sứ vụ vào tháng 9 năm 2013, tôi nghĩ rằng con đường

tôi đi đã vạch sẵn. Solène và tôi, chúng tôi chuẩn bị đính hôn. Tôi cũng vừa trúng tuyển kỳ thi năm thứ nhất đại học y khoa. Tôi đều đặn tham dự Thánh Lễ Chúa Nhật và Thánh Lễ mỗi thứ tư dành cho giới trẻ tại Angers. Mọi sự diễn tiến tốt đẹp cho đến ngày Solène báo cho tôi biết nàng đang phân vân về ơn gọi của nàng .. Vài tháng sau đó, vì muốn đào sâu việc phân định ơn gọi, nàng xin tôi tách lìa nàng.

Tuy nhiên, sự khó khăn chỉ xuất hiện một tháng sau, khi tôi gặp lại nàng tại Paray-le-Monial. Hoàn toàn ý thức việc chúng tôi tách lìa nhau là chuyện không thể tránh được, tôi thật sự xúc động khi chứng kiến nỗi đau khổ của nàng. Tôi chưa bao giờ phải đau khổ như thế trong cuộc đời! Cùng đường, tay nắm chặt tràng chuỗi Mân Côi, tôi quỳ gối trước tượng Đức Mẹ MARIA và tha thiết xin Đức Mẹ nâng đỡ tôi, bởi lẽ tôi bị kiệt sức. Tôi cần Đức Mẹ giúp đỡ có thể vác cây thánh giá quá nặng .. Đức Mẹ liền đưa tôi đến với một Linh Mục, người mà tôi có thể nương tựa trong giây phút thử thách này.

Sau buổi cuối tuần đau thương ấy tôi rơi vào trạng thái trầm-cảm. Tôi không muốn đến trường cũng chẳng thèm nhìn mấy cái bản mặt bạn bè!!! Tôi rút vào "vỏ ốc" và không muốn làm gì ráo trọi!

Vài tháng sau đó tôi đi hành hương Giêrusalem với gia đình. Cuộc hành hương để lại nơi tôi nhiều tâm tình sâu đậm. Khi trở về Pháp tôi tức tốc thuật lại cho Cha Linh Hướng về Niềm Vui và An Bình tôi cảm nhận trong mấy ngày hành hương. THIÊN CHÚA vừa tái ban cho tôi niềm Hy Vọng và kêu gọi tôi tìm kiếm Người. Nghe xong, Cha Linh Hướng đề nghị tôi làm một năm thiện nguyện với Hội Thừa Sai Paris MEP.

Tôi chưa bao giờ nghe nói về công trình thiện nguyện của Các Cha Hội Thừa Sai Paris, nhưng với lòng tin tưởng sau thời gian ngắn phân định, tôi báo cho Cha Linh Hướng biết tôi sẵn sàng lên đường với tư cách nhân viên thiện nguyện. Chỉ còn thời gian ngắn để ghi danh, nhưng tất cả diễn tiến nhanh chóng và tốt đẹp. Tôi mau lẹ tham dự khóa huấn luyện và chuẩn bị lên đường. Trước khi khởi hành chuyến đi, Cha Linh Hướng khuyên tôi nên làm một tuần tĩnh tâm theo linh đạo thánh I-nhã để khẳng định chọn lựa. Sau tuần tĩnh tâm, tôi xác tín Chúa Gọi tôi đi Đài Loan.

Tôi lên đường ngày 30-8-2013 với thời hạn một năm thiện nguyện. Với tôi khi ấy, một năm kể là quá đủ!!!

Vừa đến nơi tôi được giao ngay nhiệm vụ dạy giáo lý cho các em chuẩn bị Tuyên Xưng Đức Tin và làm Trưởng Sói các hướng đạo sinh. Rồi tôi còn phải học tiếng Tàu nữa. Tôi hăng hái tham gia các sinh hoạt.

Vài ngày sau, các Cha Hội Thừa Sai Paris người Pháp dẫn một đoàn tín hữu Đài Loan đi Pháp hành hương. Tôi ở lại một mình với một Linh Mục người Hoa không biết một chữ tiếng Anh!

Ba tháng thiện nguyện đầu tiên quả là nhiều-khê, trái ngược với những gì người ta mô tả trong khóa chuẩn bị. Hàng rào ngôn ngữ thật đáng khiếp sợ! Người dân Đài Loan lại dè-dặt nên tìm được một chỗ đứng trong giáo xứ không phải là chuyện dễ!

Cuối tháng 9 năm 2013 có một buổi Châu Thánh Thể và kính thánh tích của Thánh nữ Têrêxa Hài Đồng GIÊSU. Người ta nói với tôi là có thể viết một lá thư xin ơn gọi cho Thánh Nữ. Không rõ mình sẽ làm gì nơi đây cũng không biết nhiều về Thánh Nữ, tôi liền ký thác cho Thánh Nữ mọi nỗi lo âu buồn khổ đang chất chứa trong lòng.

Thời gian tuần tự trôi qua với những công tác mới. Tôi phải dạy tiếng Pháp vỡ lòng cho các học viên nơi giáo xứ và môn Pháp văn cho các học sinh nơi trường học. Rồi tôi được giao trách nhiệm làm trưởng ban nghi lễ của giáo xứ. Khi còn nhỏ tôi từng là chú giúp lễ nên giờ đây rất sung sướng được giúp lễ. Thế nhưng tại Đài Loan này, ban đầu tôi giúp lễ cho 2 Linh Mục lão thành. Các ngài có những thói quen và cách thức riêng nhưng tôi có cảm tưởng các ngài không ý thức rõ về ý nghĩa các cử điệu các ngài làm khi dâng Thánh Lễ.

Ưu tư về nét đẹp thánh thiêng của Phụng Vụ, tôi đem vấn đề nói với Cha Bernard de Terves, Linh Mục Hội Thừa Sai Paris người Pháp, truyền giáo tại Đài Loan. Rồi tôi tìm kiếm sách vở để hiểu về ý nghĩa các cử điệu, các vật thánh và lễ phục, với hy vọng tái tạo ban cho Thánh Lễ trọn ý nghĩa, giá trị và nét đẹp.

Sau cùng tôi quyết định kêu gọi các bạn trẻ ghi danh vào ban giúp lễ. Nhưng vấn đề thật khó khăn. Không bạn trẻ nào nhận lời. Thảng hoặc có một bạn trẻ đồng ý thì cũng không đều đặn. Lúc đến lúc không. Sự vắng bóng các bạn trẻ giúp lễ gieo vào lòng tôi một nỗi buồn mênh mông.

Cùng thời gian này hàng tháng tôi tham dự một ngày sinh hoạt hướng đạo và giáo lý với cộng đoàn nói tiếng Pháp ở miền Bắc Đài Loan. Có Thánh Lễ bằng tiếng Pháp. Các sinh hoạt mang lại nhiều kết quả đáng khích lệ.

Tháng 12 năm 2013 đến .. với việc chuẩn bị đại lễ Giáng Sinh. Người ta giao cho tôi nhiệm vụ trang hoàng nhà thờ, phòng ốc và làm Hang Đá Giáng Sinh. Một dịp tốt để tôi thi thố tài năng nghệ thuật của mình. Các bốn đạo ngạc nhiên và hài lòng khi trông thấy nhà thờ được trang hoàng thật đẹp. Đây là thời điểm quan trọng bởi vì nó cho phép các tín hữu nhận ra ước muốn hội nhập của tôi và dành cho tôi một chỗ đứng trong giáo xứ.

Đầu tháng Giêng năm 2014 Cha Bernard và tôi dành ra ba ngày nghỉ trước khi tổ chức buổi cắm trại cho các bạn trẻ. Chính trong dịp này mà tôi bắt đầu nghĩ đến việc gia hạn thêm một năm thiện nguyện tại Đài Loan. Rồi ngày cắm trại cũng đến và trở thành khúc quanh cho hành trình thiêng liêng của tôi.

Thật vậy. Chính trong thời gian diễn ra cuộc cắm trại mà tôi bắt đầu mở rộng lòng cho Chúa và để Chúa hướng dẫn cuộc đời tôi. Chúa đến chữa lành các vết thương và ban cho tôi một niềm vui lớn lao. Trong một buổi Chiều Thánh Thể tôi ký thác các bạn hữu Đài Loan tương lai cho Đức Chúa GIÊSU KITÔ và cầu nguyện cho họ. Rồi tôi cảm tạ Chúa về những gì Chúa đã làm cho tôi trong quá khứ cũng như trong tương lai. Sau khi thân thưa với Chúa xong, tôi nhận được lời này của Phúc Âm: "Không có tình yêu nào cao cả hơn tình yêu của người hy sinh mạng sống vì bạn hữu mình" (Gioan 15,13). Vào lúc ấy tôi hiểu rằng Chúa muốn tôi chăm sóc cách riêng các bạn trẻ Đài Loan. Tôi thật sự xúc động bởi lẽ giờ đây tôi biết mình đi về đâu: Tôi có một lộ trình!

Ngay sau khi buổi cắm trại chấm dứt, Cha Bernard đến gặp tôi và nói:

- Con thấy chưa? Giờ đây các bạn trẻ này thuộc về con!

Cha chỉ đơn sơ ký thác nhóm bạn trẻ cho tôi. Thế thôi!

Sau lần cắm trại thành công, tôi quyết định tổ chức một cuối tuần "hậu cắm trại" với mục đích cổ động khuyến khích các bạn trẻ để họ không bị rơi vào bóng tối của xã hội. Tôi xác tín rằng - các bạn trẻ cũng như tôi - chúng tôi cần sống dưới ánh sáng của Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Và để được như vậy, cần phải kín múc năng lượng thiêng liêng. Thế là chúng tôi quyết định mỗi tháng gặp nhau một lần để sống Một Ngày Tabor. Và kết quả thật tốt đẹp không ngờ!

Riêng phần tôi, tôi trung thành suy niệm mỗi ngày. Tôi linh cảm Đức Chúa GIÊSU KITÔ chuẩn bị lòng tôi cho một cái gì đó thật lớn lao cao cả! Chúa tỏ lộ cho tôi thấy mỗi ngày một hơn Tình Yêu của Ngài và nhiều lần mời gọi tôi đừng sợ hãi nhưng hãy để cho Chúa hướng dẫn và hãy phó thác đường đời cho Chúa. Từ từ tôi tiến gần đến Trái Tim Nồng Cháy của Chúa và dâng cho Chúa cuộc đời tôi để Ngài sử dụng tùy ý.

Vào Một Ngày Tabor như thế, khi Cha Bernard đặc biệt cầu nguyện cho tôi thì Cha nhận được Lời Chúa chỉ có 3 chữ. Cha liền nói với tôi:

- Hãy Theo Thầy!

Bị đâm thẳng vào trái tim, tôi hiểu ngay là Chúa kêu gọi tôi trở thành Linh Mục! Tôi cảm thấy sợ hãi bởi lẽ tôi chưa sẵn sàng. Hơn nữa tôi thắc mắc:

- Tại sao lại là tôi???

Thời gian trôi qua thật nhanh. Tôi giữ cho riêng mình tất cả những điều đó và suy gẫm trong lòng theo gương Đức Mẹ MARIA, Hiền Mẫu Thiên Quốc đầu ái của tôi. Rồi đến đại lễ Phục Sinh 2014, Cha Bernard chỉ định tôi phụ trách Phụng Vụ. Như thế tôi có nhiệm vụ chuẩn bị Tuần Thánh. Tôi tìm kiếm các chú giúp lễ và chúng tôi cùng nhau học hỏi về các điểm đặc thù của mỗi Thánh Lễ. Tôi thật sung sướng về trách nhiệm này, bởi vì nhờ đó mà tôi khám phá ra Giáo Hội Công Giáo phong phú và đẹp đẽ dường nào! Có biết bao nhiêu điều tôi không hề biết trước đây!

Thách đố lớn lao nhất của Tuần Thánh là Tối Thứ Bảy Vọng Lễ Phục Sinh với các nghi thức phức tạp cần nhiều người giúp lễ thì mới có thể tái tạo ban cho Lễ này trọn nét đẹp và ý nghĩa thánh thiêng. Tôi liền gióng lên tiếng kêu mời gọi Nhóm Trẻ Tabor tham dự một khóa học về giúp lễ. Nhờ dịp này chúng tôi đào sâu về đẹp và ý nghĩa phụng vụ của Thánh Lễ. Chúng tôi đem hết tâm tình để chuẩn bị Thánh Lễ. Nghi Thức Vọng Phục Sinh diễn ra thật trang nghiêm và vô cùng sốt sắng. Toàn thể cộng đoàn giáo xứ rất cảm động và sung sướng chứng kiến khung cảnh thay đổi diễn ra ngay trong thánh đường mình. Sau biến cố này, nhiều bản đạo trở lại nhà thờ tham dự Thánh Lễ vì được thúc đẩy bởi luồng sinh khí mới mẻ đồng thời muốn chiêm ngắm nét đẹp Phụng Vụ.

Sau tuần bát nhật Phục Sinh, Cha Bernard và tôi đi nghỉ vài ngày tại làng Penghu ở phía Đông Đài Loan. Ba ngày nghỉ ghi một ngã rẽ quan trọng trong cuộc đời tôi. Chúng tôi cùng nhau bàn thảo và vấn đề ơn gọi lại xuất hiện trong tâm trí tôi nhưng lần này dưới một khía cạnh khác:

- Tại sao không phải là mình???

Tôi cảm thấy rõ Tiếng Chúa Gọi tôi. Chúa muốn tôi bước theo Ngài. Nhưng tôi vẫn chưa sẵn sàng đáp lại Tiếng Gọi.

Sau Lễ Hiện Xuống 2014 thêm một ước nguyện khác đi vào tâm tư tôi và từ đó không rời tôi nữa. Đó là ước nguyện nên thánh! Tôi ước ao trở thành một vị thánh và sẽ làm mọi cách để nên thánh. Dĩ nhiên một mình, tôi không thể thực hiện được, vì tôi yếu đuối và là kẻ tội lỗi nhưng với ơn thánh, trong niềm tín thác nơi Đức Chúa GIÊSU KITÔ và Đức Mẹ MARIA, tôi tin chắc mình sẽ làm được!!! Nghe thì có vẻ điên rồ nhưng tôi tin tưởng nơi Chúa Thánh Linh!

Tôi nhanh chóng nhận ra rằng rồi đây trong cuộc đời tôi nhiều điều sẽ tương phản với ước nguyện nên thánh. Do đó cần phải thay đổi. Một Alban mới muốn ra khỏi vỏ ốc và phô bày. Vào lúc ấy diễn ra trận chiến thiêng liêng. Alban cũ đâu dễ tháo lui! Nhiều tội lỗi trỗi lên. Tôi liền đều đặn đi xưng tội bởi vì tôi thật lòng ước muốn thay đổi cuộc sống. Trận chiến khốc liệt diễn ra trong vòng ba tháng. Tôi cảm thấy kiệt sức nhưng Đức Chúa GIÊSU KITÔ ở bên tôi và Ngài ban cho tôi sức mạnh để tiến bước chứ không hèn nhát bỏ cuộc!!!

Sau đó tôi nhận rõ những gì xảy ra trong tôi. THIÊN CHÚA cho tôi sống lại với Ngài vào dịp Phục Sinh. Chúa cho tôi Thánh Thần để chống lại Alban cũ và nhường chỗ cho Alban mới. Tôi được tái sinh! Tôi xin khẳng định rõ ràng như thế! Có một thời điểm trước lễ Phục Sinh và một thời điểm sau lễ Phục Sinh!

Cuối tháng 9 năm 2014 chúng tôi lại có buổi Châu Thánh Thể và kính thánh tích của thánh nữ Têrêxa Hải Đồng GIÊSU. Giống như năm trước, chúng tôi cũng viết lời cầu xin gọi cho thánh nữ. Nhận ra những gì thánh nữ đã làm cho tôi nên lần này tôi không do dự ký thác cho thánh nữ ơn gọi Linh Mục của tôi và xin thánh nữ giúp tôi tìm thấy nơi chốn nào tôi phải thực hiện ơn gọi này.

Một tuần sau, Cha Bernard và tôi có dịp dạo thuyền trên sông xuyên Đài Loan. Trong câu chuyện bất ngờ Cha hỏi về ơn gọi của tôi. Tôi đắn đo một lúc trước khi trả lời. Ban đầu trong lòng tôi xuất hiện ngay tiếng nói:

- Hội Thừa Sai Paris!

Nhưng tôi cũng nghĩ đến ơn gọi Biển-Đức hoặc Cộng Đoàn Saint-Martin. Thế nhưng khi nhìn lại chặng đường một năm trôi qua tại Đài Loan với chứng tá sống động của các Linh Mục Thừa Sai, tôi hiểu rằng Chúa chờ đợi tôi dâng hiến cuộc đời cho công cuộc truyền giáo. Tôi liền trả lời với Cha Bernard là Chúa gọi tôi làm thừa sai! Chọn lựa của tôi được xác nhận ngay buổi chiều hôm đó trong giờ Kinh Tối, bởi vì tôi cảm thấy sung sướng về chọn lựa của mình đến nỗi xúc động không cầm được nước mắt.

Tháng 11 năm 2014 tôi viết thư xin gia nhập Hội Thừa Sai Paris MEP với tư cách tiên-thỉnh-sinh. Một tháng sau, ngày 18-12-2014, lời xin của tôi được chấp nhận:

- Tôi chính thức trở thành tiên-thỉnh-sinh Hội Thừa Sai Paris!

Sự thay đổi qui chế kéo theo nhiều hậu quả trên các bạn hữu Đài Loan của tôi. Họ không còn nhìn tôi như một nhân viên thiện nguyện nhưng như là một chủng sinh, người mà họ có thể ký thác tâm sự. Tôi vô cùng xúc động nhưng cùng lúc cũng cảm thấy một trách nhiệm nặng nề. Tôi thật sự trưởng thành với kinh nghiệm này. Nó giúp tôi đặt trọn niềm tin tưởng nơi Đức Chúa GIÊSU KITÔ và sống kết hiệp mật thiết hơn với Người.

... "Đẹp thay trên đồi núi bước chân người loan báo tin mừng, công bố bình an, người loan tin hạnh phúc, công bố ơn cứu độ và nói với Sion rằng: "THIÊN CHÚA ngự nơi là Vua hiển trị". Kìa nghe chẳng quân canh gác của người cùng cất tiếng reo hò vang dậy; họ sẽ được thấy tận mắt THIÊN CHÚA đang trở về Sion. Hỡi Giêrusalem điêu tàn hoang phế, hãy đồng thanh bật tiếng reo mừng, vì THIÊN CHÚA an ủi dân Người, và cứu chuộc Giêrusalem. Trước mặt muôn dân, THIÊN CHÚA đã vung cánh tay thần thánh của Người: ơn cứu độ của THIÊN CHÚA chúng ta, người bốn bề rồi ra nhìn thấy" (Isaia 52,1-10).

("MISSIONS ÉTRANGÈRES DE PARIS", Asie et océan Indien, No 504 - Avril 2015, trang 30-38)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt